

30) Mis sull ial tarwis, sedda pallu Jummalala kãest; sest, kãit mis sull on, sedda on temma arm sulle jagganud. Agga — kes ùhhe anni cest, mis temma on sanud, ei tãanna; se ei olle selle wãert. Jummalala arm ei lõppe; katsu agga, et sinna ei lõppe tedda tãnnemast. Mis sulle ial juhtub, sedda prugi omma mele ja süddame parrandamiseks. Kui so kãssi hãsti kãib, kida ja tãanna Jummalat; ja kui ùks õnnetus sulle juhtub, siis mãrka, kuidas ja kuhhu olled eksinud, ja pãdra pattust.

31) Omma jõudu nãita sellega ùlles, et tãisi awwitad; omma tarkust, et neid õppetad; omma rikkust, et sellele head teed, kell ùht ja tãist waja on.

32) Õnnetus ãrgo tehko sind ar: raks! Õnn ãrgo tehko sind uhkaks! Hai:

gust ja wallu kannata kannatlikult, ja õhka Jummalala pole, et ta sinno usku kinnitaks, sedda usku, et selle aja kannatamised ei olle ùhtigi selle aru wãsto, mis meile peab ilmutatama.

33) Kristus olgo sinno eeskõju; kãit temma jãlgi mõda, sest need lãhwad ig: gawese Jõsa male.

34) Õrra pãdra ennast sest selgest wal: gusest õrra, mis temmast ja temma sõn: nast sulle paistab; siis saad sa nãhha ja rãdmoga tunda, kuidas jummalakartmata ellu õrrasalgada ja õiete ja pũhhaõte ses: sinnatses mailmas ellada.

35) Allandust ja tullist armãstust kãit kide innimeõte wãsto nõua ùlle kõige as: jade tagga! Allandus kinnitago so sũd: dant, et sa ennast ei ùllenda, ja armãs: